

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 58.

Fjerde Session.

21de Møde.

Mandagen d. 15. November.

(Forts.)

Myrup: Loven af 20 Juni 1850 har jo ophævet Dommer- og Skriverkornet, og det foreliggende Udkast gaar jo ud paa at skaffe de Paagjældende fuldstændig Erstatning derfor. Det fortjener vistnok al Anerkjendelse, at Loven sigter hen til at have en Lønnings- og Udel- sesmaade, som er til stor Ulempe og Tidsspilde, og er forbunden med mange Fortrædigelser og megen Chicane paa begge Sider. Jo mere man stræber hen til at ligeliggjøre Hartkorn- beskatningen, desto mere maa man ønske, at Dommer- og Skriverkornet og slige Præstationer blive ophævede; thi, naar man seer hen til Listen over Dommerkornet, vil man finde, at der f. Ex. for Sallings Vedkommende, som den ærede foregaaende Taler har udhævet, svares Korn, baade Rug og Byg, til en Værdie af 531 Rbd., medens der i en anden Jurisdiction, ogsaa ved Liimfjorden, neppe svares 100 Rbd. til vedkommende Justitsbetjente. Jeg troer derfor virkelig, at det er Befolkningens Ønske, at slige Præstationer blive ophævede, ligesom vistnok ogsaa de fleste Embedsmænd ønske det, om de end derved skulde lide noget Tab. De Embedsmænd, hvorom der her er Tale, ere jo ikke communale Embedsmænd, men snarere Statens Tjenere, og som saadanne ere de berettigede til at fordrø, at de lønnes af Staten og ikke af en enkelt Jurisdiction. Loven af 20 Juni er saaledes, efter mine Anskuelser, rigtig i sin Grundtanke, men hvorvidt den er det i sin Betimelighed, det er en anden Sag; men det er i ethvert Tilfælde min Overbevisning, at, idet den daværende Justitsminister fremkom med denne Lov, har han virkelig stillet Sagen og Rigsdagen samt vedkommende Embedsmænd paa et mindre hel-

digt Standpunkt. (Hør!) Var han istedet derfor fremkommet med Opgivelser af, hvor store Indtægterne vare, og havde sagt: Saa og saa Meget andrager Justitsbetjentenes Indtægter af Dommer- og Skriverkornet og andre Præstationer, og jeg er betænkt paa at have denne Lønningsmaade, og nu have 3 Balget imellem, enten J. ville votere denne Sum, eller ogsaa, at Dommer- og Skriverkornet skal blive staaende, saa vilde dette være en simplere og rigtigere Fremgangsmaade. — Men Loven er nu engang udkommen, og gjort Gjerning staaer ikke til at ændre. Det forekommer mig virkelig, at den daværende Justitsminister i denne Sag har havt temmelig megen Hastværk, og det er jo som oftest Lastværk. Dog — denne Anke bør ikke falde enten den nuværende Justitsminister til Last eller være de paagjældende Embedsmænd til Tab. Hvorvidt Forslaget er rigtigt i sine Angivelser af de forskellige Summer, det er en vanskelig Sag at bevise; det er virkelig ligesaa vanskeligt for de paagjældende Embedsmænd at vise, at de t. Ex. have oppebaaret 1 Fdkr. eller $\frac{1}{2}$ Skp. Korn af en Gaard, som det er vanskeligt for Folkerepresentationen at bevise det Modsatte, og om ogsaa Kornpriserne ere temmelig høit ansatte, Byg til 3 Rbdlr. og Rug til 4 Rbdlr. 3 Mk., saa maae vi dog lægge Mærke til, at dette ikke bliver til Tab for Statskassen, og, det er vistnok onskeligt, at alle Embedsmænd omtrent have eens høi Priis. De enkelte Angivelser vil jeg imidlertid gjerne indrømme at være temmelig rundelig ansatte, og jeg maa med den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 4de Valgfreds (J. Knudsen) beklage, at der ikke i Arkiverne findes nogen bestemt Opgivelse af, hvor stor en Sum Dommer- og Skriverkornet virkelig andrager. Justitsministeren har jo i denne Sag ikke Andet at holde sig til end ved-